

Sygn. akt XII Ga 215/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2014r

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy – Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SO Bożena Cincio-Podbiera

Sędzia: SO Agata Pierożyńska

Sędzia: SO Marta Kowalska

Protokolant: st. protokolant sądowy Rafał Bielski

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2014r w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. G.

przeciwko P. B.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 2 grudnia 2013r sygn. akt IV GC 925/13/S

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Powód T. G. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. B. kwoty 984,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 671,00 zł od dnia 10 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 313,05 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie podniósł, że pozwany był członkiem zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. w okresie, gdy powstało zobowiązanie tej spółki względem powoda. Nakazem zapłaty z dnia 25 marca 2011 r. Sąd zasądził od tej spółki na rzecz powoda kwotę 671,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu w kwocie 227,00 zł.

Postępowanie egzekucyjne, prowadzone w oparciu o wskazany tytuł egzekucyjny, przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu R. L., zostało umorzone wobec całkowitej bezskuteczności egzekucji. Powód wezwał pozwanego do zapłaty dochodzonej pozvem należności pismem nadanym w dniu 29 stycznia 2013 r. Na należność tę, poza kwotami wskazanymi powyżej, składają się również koszty postępowania egzekucyjnego, tj. 45,00 zł kosztów zastępstwa procesowego w tym postępowaniu oraz 41,05 zł pozostałych kosztów.

Ponieważ na rozprawie wyznaczonej na dzień 2 grudnia 2013 r. strony nie stawiły się pomimo prawidłowego zawiadomienia, przy czym pozwany nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności i nie składał wyjaśnień, zatem Sąd stosownie do treści art. 339 §2 k.p.c. nie przeprowadzał postępowania dowodowego w niniejszej

sprawie uznając za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, albowiem nie budziły one uzasadnionych wątpliwości, ani nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Wyrokiem zaocznym z dnia 2 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział IV Gospodarczy zasądził od pozwanego P. B. na rzecz powoda T. G. kwotę 984,05 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 671,00 zł od dnia 21 marca 2013 r. do dnia zapłaty (pkt I); oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt II); zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 247,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt III); nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności (pkt IV).

Sąd Rejonowy uznał, że w niniejszej sprawie z twierdzeń pozwu wynika fakt istnienia osobistej odpowiedzialności pozwanego, jako członka zarządu dłużnej spółki, za jej zobowiązania, a to wobec bezskuteczności prowadzonego względem niej postępowania egzekucyjnego. Ponieważ zaś pozwany nie wykazał istnienia żadnej z przesłanek egzoneracyjnych skutkujących zwolnieniem go od tej odpowiedzialności, zatem powództwo w zakresie należności głównej jako zasadne podlegało uwzględnieniu w całości.

Odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia od kwoty 671,00 zł Sąd zasądził dopiero od dnia 21 marca 2013 r. tj. przy uwzględnieniu daty wezwania pozwanego do wykonania zobowiązania. Sąd Rejonowy miał bowiem na uwadze, że roszczenie wynikające z przepisu art. 299 k.s.h. oparte jest na realizacji przez członka zarządu znamion czynu zabronionego, a zatem ma charakter bezterminowy. Staje się więc ono wymagalne dopiero po wezwaniu go do spełnienia świadczenia w myśl art. 455 k.c. Sąd jednakże zważył, że nie oznacza to w żadnym razie, że wierzyciel nie może dochodzić odsetek za opóźnienie za okres wskazany w tytule wykonawczym wydanym przeciwko spółce. Jedyne musiałby dokonać kapitalizacji tychże odsetek i doliczyć je do sumy głównej. Stanowiłyby one wówczas element szkody. W przeciwnym razie zawarty w pozwie wniosek o zasądzenie odsetek ustawowych może być rozumiany jedynie jako domaganie się odsetek za opóźnienie w zapłacie przez pozwanego kwoty objętej powództwem, stosownie do reguł określonych w art. 482 k.c., co staje się zasadne dopiero po wezwaniu go do wykonania zobowiązania. Skoro pozwany został wezwany do zapłaty pismem nadanym w dniu 11 marca 2013 r., to uprawnione jest przyjęcie, że otrzymał je po upływie dwóch dni, tj. 13 marca 2013 r. Odpowiednim zatem, w ocenie Sądu, terminem wyznaczonym dłużnikowi do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, jest zaś termin tygodniowy. W konsekwencji opóźnienie w zapłacie przez pozwanego nastąpiło od dnia 21 marca 2013 r., od której to daty Sąd naliczył stosowne odsetki.

Sąd oddalił równocześnie powództwo o zapłatę odsetek ustawowych od kwoty 313,05 zł, poniesionych przez powoda tytułem kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego. Sąd wskazał, że przepis art. 481 § 1 k.c. nie ma zastosowania do zobowiązań pieniężnych wynikających z prawomocnego rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Instytucja kosztów procesu, aczkolwiek związana jest ściśle z rozpoznawaniem sporów cywilnych - w szerokim rozumieniu tego słowa - o podłożu każdorazowo materialnoprawnym, jest instytucją, której kształt i zasady regulowane są przez przepisy kodeksu postępowania cywilnego, tj. przepisy procesowe. Orzeczenie sądu dotyczące tych kosztów ma charakter konstytutywny, przy czym ma ono na celu - na gruncie przepisów wymienionego kodeksu - kompleksowe, ostateczne i definitywne rozstrzygnięcie o wyłożonych przez strony kosztach.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na zasadzie art. 98 i 99 k.p.c. w zw.

z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 02.163.1349) zasądzać od pozwanego na rzecz powoda kwotę 247,00 zł, w tym 50,00 zł tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu oraz 197,00 zł jako koszty zastępstwa procesowego, przy uwzględnieniu czasu trwania niniejszego postępowania oraz charakteru sprawy. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, orzekając na zasadzie przepisu art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. Zgodnie ze wskazanym unormowaniem

w przypadku, w którym wyrok zaoczny uwzględnia powództwo Sąd nadaje mu takowy rygor z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód zaskarżając wyrok w części oddalającej powództwo o zasądzenie odsetek od kwoty 617 zł od dnia 10 sierpnia 2010 r. do dnia 20 marca 2013 r. Zrzucił naruszenie art. 455 k.c. poprzez błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że w przedmiotowej sprawie termin świadczenia zapłaty kwoty 671 zł nie jest oznaczony w sytuacji, gdy w sposób jednoznaczny wynika z treści nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym z dnia 25 marca 2011 r. wydanego w sprawie VIII GNC 1264/11. W związku z powyższym wniósł o zmianę wyroku poprzez zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty 671 zł od dnia 10 sierpnia 2010 r. do dnia 20 marca 2013 r., a także o zasądzenie kosztów postępowania według norm przewidzianych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako niezasadna podlegała oddaleniu.

Chybiony jest zarzut naruszenia art. 455 k.c. Podnieść należy, że w nakazie zapłaty z dnia 25 marca 2011 r. został oznaczony termin spełnienia świadczenia przez pozwaną w postępowaniu nakazowym spółkę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.. W niniejszym postępowaniu apelujący dochodzi roszczenia odszkodowawczego od członka zarządu wskazanej spółki, a więc w oparciu o brzmienie przepisu art. 299 k.s.h. W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że odsetki za opóźnienie od odszkodowania dochodzonego na podstawie art. 298 k.h. (obecnie art. 299 k.s.h.) należą się od chwili wymagalności ustalonej zgodnie z art. 455 k.c. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2002 r. IV CKN 793/00, OSNC 2003/2/22, Biul.SN 2002/7/11, M.Prawn. 2002/19/900, LEX nr 54149). Odsetek należnych od spółki na zasadzie art. 481 k.c. nie można utożsamiać z odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez pozywanego członka zarządu. Nie wstępuje on wszak w sytuację prawną dotychczasowego dłużnik, lecz odpowiada w zakresie szkody poniesionej przez wierzyciela. W konsekwencji odsetki za opóźnienie od zasądzonej kwoty powinny być określone w sposób odpowiadający art. 481 k.c. O tym, od kiedy się one należą powinna rozstrzygać ustalona, zgodnie z art. 455 k.c., chwila wymagalności dochodzonego w trybie art. 299 k.s.h. odszkodowania. W świetle regulacji art. 455 k.c. przyjąć należy, że roszczenie tego rodzaju, jako bezterminowe, staje się wymagalne niezwłocznie po wezwaniu członka zarządu do zapłaty sumy odszkodowania. W tym znaczeniu prawidłowo Sąd Rejonowy uznał, że należą się od dnia 21 marca 2013 r. tj. po upływie 7 dni od dnia otrzymania w dniu 13 marca 2013 r. wezwania do zapłaty.

Mając na uwadze powyższą argumentację Sąd Odwoławczy na zasadzie art. 385 k.p.c. apelację powoda oddalił.

SSR A. Bigaj